

193) §. 2—3: Ordene: „Valget . . . Stemmesleerhed“ forandres til: „Til gyldigt Valg udkræves een over Halvdelen af Stemmerne“.

§ 184.

194) §. 1: „bøvstum“ forandres til: „døv eller stum“.

195) §. 5: „og“ forandres til „eller“.

§ 185.

196) Der tilføies Paragrafen:

„Beviis for, at Tiltalte tidligere er straffet, maa saaledes ikke føres, førend Nævningerne have erklæret sig, med mindre Forsvaret, ved at oplyse Anklagedes foregaaende Wandel, giver bestemt Anledning dertil“.

Smellem Paragraferne 185 og 186 indskydes følgende Paragrafer (Udfastets §§ 242—47):

§

197) For alt det, som nødvendig hører til Begrebet af den Forbrydelse, der lægges Anklage til Last, skal der føres Beviis.

§

198) Beviis maa kun føres angaaende de Punkter, som vedkomme den Forbrydelse, der lægges Anklage til Last, men ikke angaaende Handlinger eller Udsagn af den Anklagede eller Andre, som ikke umiddelbart vedkomme den foreliggende Sag, med mindre de Punkter, som ere dennes Gjenstand, kunne bevises derved, at saadanne Handlinger eller Udsagn oplyses. Bliver der af denne Grund gjort Indsigelse mod et fremsat Spørgsmaal eller mod et Dokument eller anden fremlagt Gjenstand, maa den, der vil føre Beviset, paavise Forbindelsen mellem det omtvistede Bevismiddel og Sagens Gjenstand.

§

199) „Intet maa godtgjøres ved et midelbart eller fjernere Beviis, naar et umiddelbart eller nærmere kan tilbeiebringes. Indholdet af et Dokument maa saaledes ikke godtgjøres ved Vidner, medmindre det kan paavises, at Dokumentet ikke kan staffles tilstede, og tidligere Udsagn af et Vidne i Reglen ikke

godtgjøres ved at oplæse, hvad der desangaaende er nedskrevet (see § 201).“

§

200) „Har den Anklagede under den forudgaaende Undersøgelse afgivet Tilstaaelse eller Forklaring, som kan faae Indflydelse paa Sagens Bedømmelse, føres Beviset herfor, naar Tilstaaelsen eller Forklaringen er afgiven for Dommeren, og den Anklagede i Henhold til § 92 er bleven behørigt advaret af denne, ved at oplæse den afgivne Tilstaaelse eller Forklaring, men i alle andre Tilfælde ved at føre de Politiebedsmænd og Betjente, til hvem eller i hvis Nærværelse den er afgiven, som Vidner. Vidnet er berettiget til at eftersee de Forundersøgelsen vedkommende Akter.“

§

201) „En Tilstaaelse af en Anklaget kan ikke benyttes som Beviis imod ham, naar den er fremkaldt ved Løfter eller Trusler.“

§ 187.

202) Første Stykke, §. 6—9: „Punktum“ i 6te Linie forandres til „Komma“, og Ordene: „Har . . . forklare“ forandres til: „samt om han i det Hele har Noget at tilføie eller forklare“.

§ 188.

203) Trede Stykke, §. 2—4: „Retten . . . Foretagelse“ forandres til: „Formanden ved Tvang sikkre dets Tilstedeværelse ved Sagens næste Foretagelse“.

Smellem §§ 188 og 189 indskydes følgende Paragrafer:

(Udfastets §§ 250—52):

§

204) „Den, som er berøvet Fornuftens Brug paa den Tid, han skal aflægge Vidnesbyrd, eller var det, da den Begivenhed indtraf, om hvilken han skal afgive Forklaring, kan ikke føres som Vidne. Et heller kunne aabenbare Gudsfornægtere eller saadanne Personer, hvis Begreb er saa lidet uvilket, at de ikke have nogen tydelig Forestilling om Betydningen af